

Nemes Csaba

MINDENNAP56

Everyday56

Nemes Csaba
Mindennap56

Everyday56

Mindennap56

A Mindennap56 szlogent sokféleképpen lehet interpretálni. A lehetséges jelentések között nyilván vannak szándékoltak, amelyeket közvetíteni akart az, aki először *belesprézte* a köztérbe, s amelyek éppen megfelelnek Nemes Csaba művészi céljainak. Ez a tömör graffitis állítás – amit a művész véletlenül ott heverő kellekek, eldobott sörös dobozok és üvegek nyomorúságos társaságában fotózott le – mintha azt mondaná: az emberek máig egy fél évszázada levert forradalomtól másnaposak. A munka egy másik lehetséges olvasata, hogy az 1956-os forradalom mára közhellyé lett, emléke üres történelmi formula, amit politikai csoportok és az általuk befolyásolt média a múlt nekik megfelelő értelmezéseivel töltenek meg – '56 a tömeg manipulálásának személyre szabott hatást biztosító eszköze.

Nemes Csaba utóbbi időkben készített munkái, a festmények csakúgy, mint a filmek a maga komplexitásában képezik le a közösségi emlékezetét, és csillapítják a tömegeknek a primitív politikai retorika által felkorbácsolt érzelmeit. Ez az elem egyértelműen jelen van Nemes REMAKE című, 2007-es munkájában. A REMAKE többrészes animációsfilm-sorozat az 1956-os forradalom 50. évfordulóján, 2006-ban Budapesten kitört zavargásokról. A munka az '56-os forradalom szimbolikus jelentőségűvé vált eseményeinek újrajátszásából indul ki. Abból, ahogy a forradalom után ötven évvel a mai politikai rezsim ellen tiltakozók egy csoportja megrohmozta a Magyar Televízió székházát (1956-ban a Magyar Rádió székházát ostromolták meg a felkelők), vagy abból, ahogyköztéri emlékművekrőlleszedték a kommunisajelképeket. A zavargások résztvevői emellett olyan forradalmi eseményeket is eljátszottak, amelyek '56-ban nem történtek meg, de megtörténhetek volna, kezdve attól, hogy betonelemekből utcai barikádot emeltek,

(s az elemek összeolvasva a "szabadság" szót adták ki), egészen addig, hogy elkötöttek egy régi szovjet tankot, és az ellenség irányába hajtottak vele (az ellenség ezúttal a magyar rohamrendőrség volt). Mindezeknek a feldolgozásával és megmutatásával a REMAKE egy bizarr helyzet furcsaságaira irányítja a figyelmünket. A művészt első sorban nem az érdekli, hogy kinek van igaza a zavargásokhoz vezető politikai harcban, és csak részben az, hogy a média milyen szerepet játszott a zavargások szenzációvá válásában és népszerűsítésében. Nemes főként azt foglalkoztatja, hogyan élték meg az eseményeket az emberek az egyén szintjén: kezdve a lánytól, aki véletlenül a rendőrsorfalak közt reked az összezavarodott rendbontókig, akik miután rohammal betörték a tévé székházba, nem lévén jobb ötletük, kifosztottak egy Túró Rudi automatát – a pöttös édesség maga is annak a nemzeti identitásnak a jelképe, amelyet az ostromlók hitük szerint védtek.

Nemes Csaba igen árnyaltan mutatja meg, ahogy 1956 jelképpé, a nemzeti emlékezet emlékművévé vált, s ahogy ezt a szélsőjobboldali csoportok mitológiájukba beépítették. A folyamat, illetve annak értelmezése a művész festményeiben is megjelenik. Jellemző példája ennek, amikor egy politikai nagygyűlés szónoki emelvénnyét festi le, ám közönséget nem látni sehol, s nem tudjuk, hogy vajon egy esemény előkészületeit látjuk, vagy már utána vagyunk, vagy esetleg az '56-ról szóló retorikai konstrukciók egy újabb, a napi rutinná válás miatt kiüresedett pillanatát tárja elénk a művész. Nemes más festményein is láthatjuk a politikai megmozdulások rítusainak kamerán kívüli pillanatait: egy rendőrsorfal menetel egy csoport zászlólengető tüntető nyomában. A rendőrök névtelen, arctalan sorfala fenyegető, de egyáltalán nem

támad az az érzésünk, hogy itt hamarosan konfrontációra kerül sor. Egy másik festményen pár televíziós közvetítő kocsi gyűlik egybe, rajtuk egy sor másfelé irányított műholdantenna, s a jelenetet, a koncentrált tétlenséget gyanakvóan figyelni egy csuklyás alak.

Legutóbbi munkáiban Nemes Csaba 1956 manipulált emlékezetétől a mai Magyarországon működő szélsőjobboldali csoportok machinációi felé tágitotta munkáinak fókuszát. Puhányok című 2009-es filmje két szélsőjobbos gazfickó történetét meséli el, akik azt a harci feladatot találják ki maguknak, hogy megleckéztetnek egy budai villában élő kozmopolita fiút. Betyár ruhába bújnak, arra pedig viccesnek szánt kiegészítőként fényviszaverő biztonsági mellényt húznak. Így másznak be a fiú kertjébe, ott tüzet raknak, s azután kényszerítik, hogy felolvasson egy szöveget, amelyben beismeri, hogy elárulta a nemzeti értékeket. Ezek az önbíráskodók korunk gyermekei: minden bevetésüket videóra veszik, hogy azután a weben megmutathassák a világnak. Az interpretációs lehetőségek másik rétege nyílik meg a műben a két webes újságíró révén, akik riportot készítenek az egyik gazfickóval, aki valamelyest banni látszik az akciót. Az újságírók ugyanakkor láthatóan minden szégyenkezés nélküli élvezetüket lelik az erőszakban. Mint sok más munkájában, Nemes itt is ellenáll a kísértésnek, hogy ítéletet mondjon, vagy hogy egyedi történetekből általánosítson, s nem von le általános következtetéseket a társadalmi jelenségekre vonatkozóan. A Puhányok egy egyénre lebontottabb és egyben összetettebb értelmezés igényével veti fel az erőszak témáját, s a műben teljes egészében megmutatkozik minden jellemző jegye annak, ahogy Nemes festő módjára viszonyul a filmkészítéshez.

Tematikusan kapcsolódik a Puhányokhoz az a rajzszorozat, amelyet Nemes a Magyar Gárda egy csapatának elhíresült, Tatárszentgyörgyön tett látogatásáról készített. A Magyar Gárda demonstrációjának célja állítólag az általuk „cigánybűnözésnek” nevezett jelenség elleni tiltakozás volt. A művész ebben a munkában megőrökíti az eseményt, amelynek jelentősége abban állt, hogy átlépett egy jelképes vonalat, s világosan láthatóvá tette a szélsőjobboldali önbíráskodók magánhadseregének rossz szándékait. A munka varázsa részben abból fakad, hogy a valójában nem sok történt Tatárszentgyörgyön: *nem-történés* volt, amelyben éppen a történés hiánya teszi lehetővé, hogy a helyzet igazi társadalmi és pszichológiai tétje megmutatkozzon. A helyzetet még bonyolultabbá tette, hogy a faluban nemcsak a Gárda, hanem a roma közösség országos szintű képviselői is megjelentek, valamint egy csoport budapesti értelmiségi, akik a romákkal való szolidaritásukat akarták kifejezni, sőt, egy csapat újságíró is. A művész bemutatja a Gárda fenyegető -de amatőr- militáns demonstrációját, s ugyanígy azt is, ahogy a romák és a velük szolidáris csoportok ellendemonstrációt tartanak: a romák egy kertben ülnek a szabadság ünnepét, egy tábornútnél fogadják a fővárosból érkezett vendégeket.

A művész érdeklődésének egy másik fontos iránya a szocialista múlt mássága, és annak maradványai az építészetben és a társadalomban. A Kádár üdülője című, 2008-as munkában Nemes az egykori főtitkár balatoni házának titokzatos és nyugtalanító képét festi meg, amely immár évtizedek óta üresen áll, de máig meg tud lepni bennünket elegáns modernista formájával. A szabadidő eltöltésének szocialista ideájára semmi sem utal Kádár titkos rejtékében. A Zárt intézet, (2009) felidéri a számtalan funkcióváltást, amikben az arisztokrácia háború

előtt vagy még régebben épült lakóhelyei átmentek. Az egykor szebb napokat látott kastélyt ma már nem lakják elmebetegek, és bizony megvan rá az esély, hogy végül golfklub lesz belőle.

Az Apja neve: Nemes Csaba című, 2009-es munkában a művész egyrészt tovább vizsgálja a szocializmus utóregzései témáját – ezúttal a falusi élet kontextusában –, másrészt új csavart visz a 90-es évek közepén megvalósított névcsere projektjébe. Ifjabb Nemes Csaba elkezdett az apja által készített fotók alapján festeni. Ezek a fényképek a szocializmus időszakának falusi életét dokumentálják. Amellett, hogy Nemes így játékosan újra felveti a szerzőség problematikáját, aktusát úgy is tekinthetjük, mint az idősebb generációk örökségével való szembesülés folyamatának metaforáját. A festmények fekete-fehérek, akárcsak az alapjául szolgáló fotók, de nem a szocializmus alatti élet sztereotip képeit, hanem az időbeli elcsúszás furcsa pillanatait rögzítik. Pár idős falusi ember buggyos kabátban és kalapban egy busz körül, feltételezhetően egy fontos látogatás alkalmával, de az egyáltalán nem tűnik már fontosnak, hova látogattak. Gyerekek egy színpadon, de csak valahol hátul, és úgy tűnik, mintha valójában semmi nem történne. Egy másik képen egy roma család áll egy új ház előtt – utalás a szocializmus progresszív romaintegrációs programjára, ami oly távolinak tűnik a világtól, amelyben a Magyar Gárda létezik. Lehetséges, hogy azzal, hogy szürkével festette meg, a művész visszaadta a szocializmusnak az eredeti színét?

Maja and Reuben Fowkes

Everyday56

The slogan 'Everyday56' offers a wider range of interpretations than may have been intended by whoever first sprayed it into public space and a pertinent introduction to Csaba Nemes's artistic interests. This compact graffiti statement, which was photographed by the artist together with the accidental props provided by a meagre collection of discarded beer cans and bottles, appears to suggest that even today people are still waking up to face the hangover of a half-century-old defeated revolution. It is also open to a second reading according to which the 1956 Uprising has become a commonplace, its memory an empty historical form which political groups and their media allies can recharge with their own selective views of the past, a tool of mass manipulation with individual affect.

Csaba Nemes's recent work, across both painting and film, recovers the complexity of public memory and defuses the intensity of public emotion generated by simplistic political rhetoric. This is clearly evident in REMAKE (2007), his major series of animated films about the riots in Budapest in autumn 2006 on the 50th anniversary of the Hungarian Revolution. Taking as its starting point the strange phenomenon of the reenactment of symbolic events from the 1956 revolution by protesters fifty years later, from the storming of the Hungarian Television building (in 56 it was the Radio), to the pulling down of communist symbols from public monuments, as well as the enactment of revolutionary events that never happened in '56, but conceivably might have, from making a street barricade from concrete letters spelling Liberty, to taking control of a Russian tank and driving it towards the enemy (in this case the Hungarian riot police), REMAKE refocuses our attention on the singularities of a bizarre situation.

Ultimately the artist's concern is not with the rights and wrongs of the political dispute that flamed the disorders, and only partly with the role of the media in sensationalising and packaging the riots, but primarily with how the events were experienced by individuals, from a girl caught up by chance in between police lines, to the mixed up rioters who after storming the TV building could think of nothing better to do than loot a Turo Rudi machine, itself a symbol of the national identity they probably believed they were defending.

Csaba Nemes's nuanced understanding of the politics of the memorialisation of 1956 and its place in the mythology of extreme rightwing groups is also present in his paintings. Characteristically he chooses to paint the platform for a political rally without an audience, leaving us unsure whether we are looking at preparations for a demonstration, or the aftermath, or just another empty moment in the daily repetition of the constructed rhetoric about 1956. Other paintings also reveal off-camera moments in the rituals of political demonstrations, a line of policemen follow behind a crowd of flag waving protesters, menacing in their anonymity and block-like formation, but without a sense of impending confrontation. In another work a bunch of television broadcast vans congregate together conspiratorially, with a row of satellite dishes pointed elsewhere and the scene of concentrated inactivity warily observed by a hooded figure.

In his most recent work, Csaba Nemes has widened his focus from the manipulated memories of 1956 to the machinations of rightwing groups in contemporary Hungary. The film Softies (2009) tells the

story of two rightwing thugs who go on a mission to teach a lesson to a cosmopolitan boy in a Buda villa. They dress in traditional betyár costumes, with the quirky addition of reflective safety jackets, and light a fire in his garden before forcing the young man to read a statement confessing his betrayal of national values. These modern day vigilantes record everything using a video camera, in order to broadcast their acts on the web. An extra layer of interpretative complexity comes from the role of two web portal journalists, who uncover the story through an interview with one of the semi-repentant thugs, and betray an unashamed fascination with violence. As in many of his works, Csaba Nemes resists the temptation to be judgemental, or to generalise from individual stories to make sweeping conclusions about social phenomena. Softies opens up the issue of violence to a more individualised and complex understanding, and also bears all the stylistic hallmarks of the artist's distinctive painterly approach to film-making.

A thematically related series of drawings looks at the notorious visit of a band of Magyar Garda to the village of Tatárszentgyörgy, ostensibly to protest against the problem of gypsy crime. The artist chose to mark in his work this 'event', whose significance lay in the crossing of a symbolic line and the revelation of the malicious intentions of this disturbing private army of rightwing vigilantes. Part of the fascination lies in the fact that nothing much actually happened: this was a non-event in which the absence of action allows the social and psychological stakes of the situation to be revealed. The story is complicated by the arrival in the village, along with the Garda, of the national representatives of the Roma community, a group

of Budapest intellectuals who wished to show solidarity with the Roma, and a contingent of journalists. The artist depicts both the menacing but amateurish militaristic demonstrations of the Garda and a counter-demonstration by the Roma and their supporters in a garden around a campfire, a celebration of freedom staged for the visitors from the capital.

Another important line of interest for the artist is with the otherness of the socialist past and reminders of it in architectural and social relics of the time before the changes. Csaba Nemes has painted the uncanny subject of János Kádár's Summer House (2008) on Lake Balaton, which has stood empty now for decades and still has the capacity to surprise us with its elegant, modernist form. There is no hint of the ideology of socialist leisure in the leader's secret hideaway. A Closed Institute (2009) recalls the many changes in function that aristocratic dwellings dating to the pre-war period and earlier have undergone. Today the mansion in its fading glory is no longer the home of the mentally ill, and looks as if it may well end up as a golf club.

The new series Father's Name: Csaba Nemes (2009) both develops the artist's investigation of the after-glow of socialism, here in the context of village life, and brings a new twist to his name-changing project of the mid-1990s. Csaba Nemes the younger has begun to paint from photographs taken by his father documenting village life during the socialist period. In addition to the playful revisiting of the problem of authorship, the act can also be seen as a metaphor for the process of confronting the legacy of the older generation. The

paintings are black and white, like the photographs, and capture odd moments of temporal slippage, rather than stereotypical images of life under socialism. A bunch of village elders in bulging coats and hats mill around a bus, presumably on an important visit, although it doesn't seem important where to anymore. Children perform on stage, but somewhere near the back and nothing much seems to be happening. In another painting a Roma family stand outside a new house, a reference to the progressive agenda of integration that existed under socialism, which seems so far away from the world of the Magyar Garda. Could it be that by painting it grey, the artist has given socialism its colour back?

Maja and Reuben Fowkes

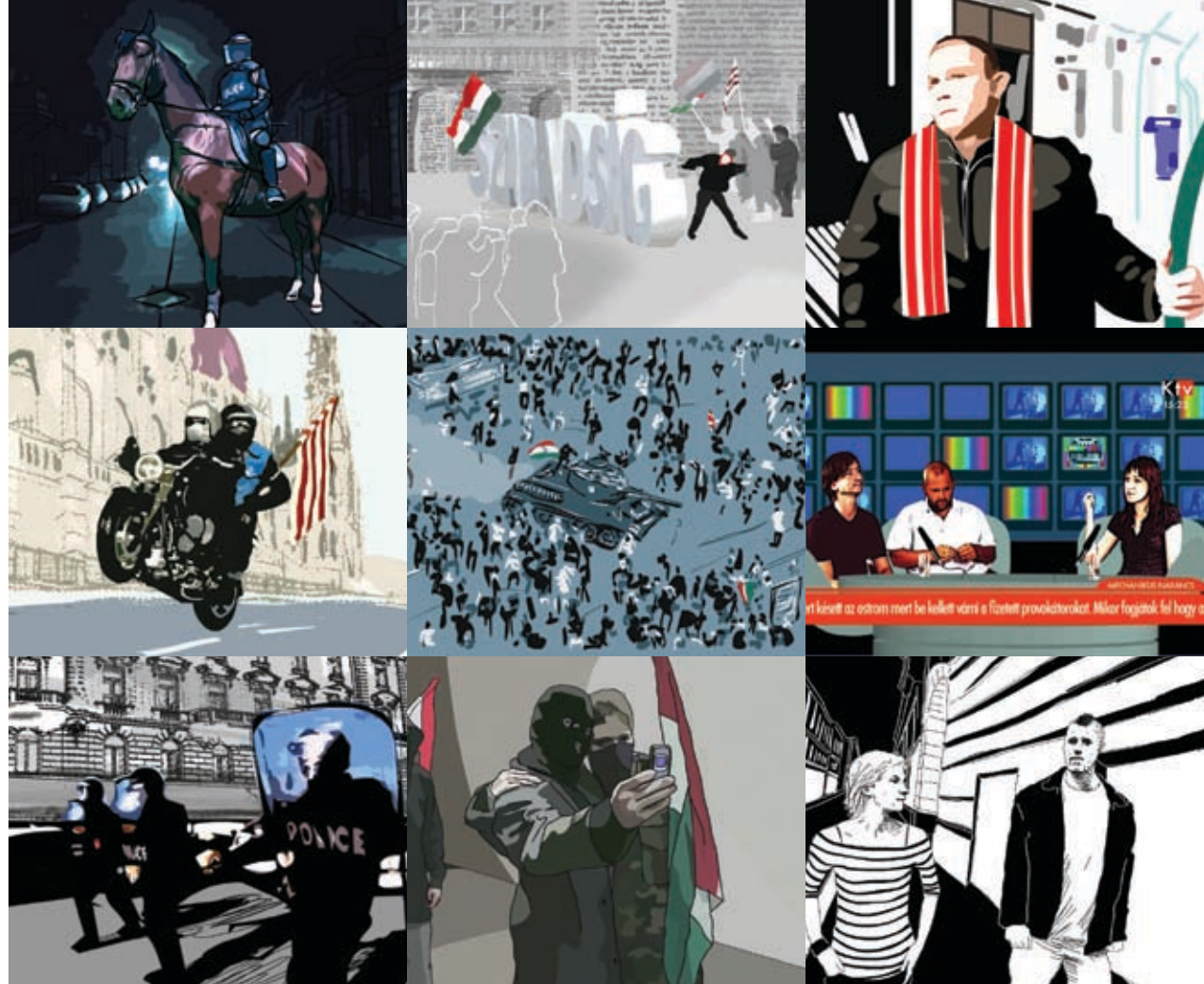
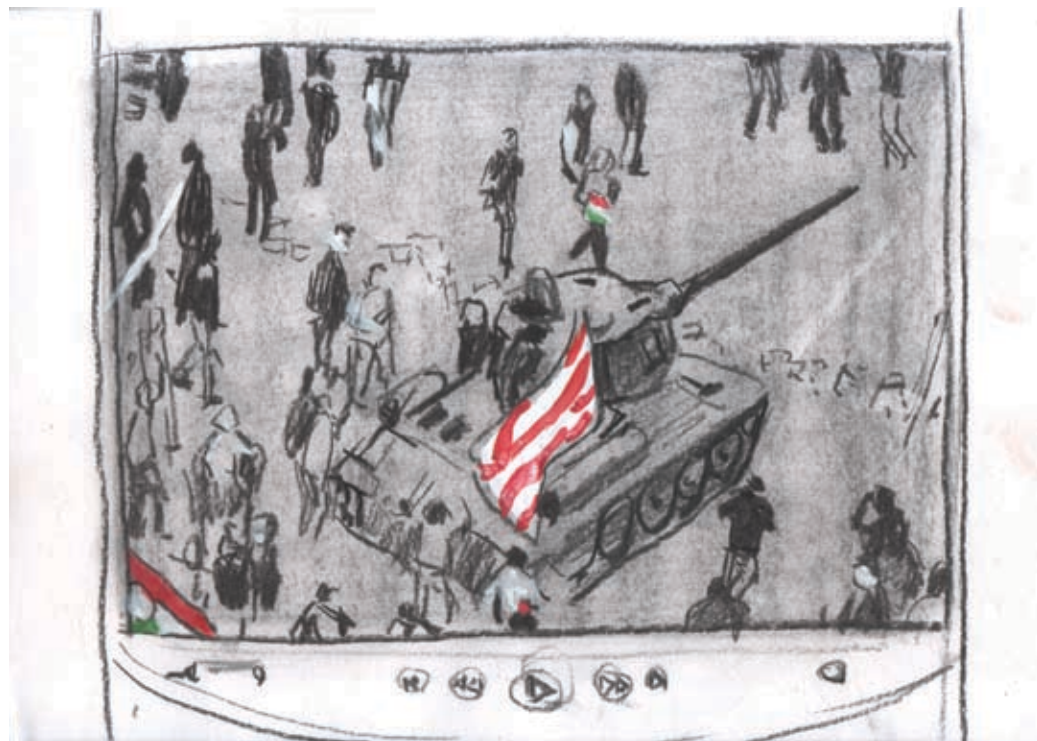

Mindennap56 / Everyday56, 2009

Kukorica, szója, beton / Corn, soy, concrete, 2008

Nagymagyarországos matrica személyautón. / „Great Hungary” decal on a car in 2008.

Hóhatár / Snow line, 2008

What kind of oath?

30 Nemes Csaba és Nemes Tamás, a művész apja és öccse 2008-ban. / Csaba Nemes and Tamás Nemes- the artist's father and brother.

Apja neve: Nemes Csaba (Munkások) / Father's Name: Csaba Nemes (Workers), 2009

Képek jegyzéke / List of pictures

A borítón: graffiti Budapesten 2009-ben.

On the cover: Graffiti in Budapest in 2009.

9 Az '56-os ünnepség egyik díszlete 2008 október 23-án.
Stage decoration at ceremony celebrating the anniversary of the 1956 Revolution on 23th October, 2008.

10 Mindennap56 (7), 2008, 50x70 cm, olaj, vászon
Everyday56 (7) 2008, 50x70 cm, oil on canvas

11 Mindennap56 (10), 2009, 35x45 cm, olaj, vászon
Everyday56 (10), 2009, 35x45 cm, oil on canvas

12 Mindennap56 (9), 2009, 55x70 cm, olaj, vászon
Everyday56 (9), 2009, 55x70 cm, oil on canvas

13 Mindennap56 (11), 2009, 40x70 cm, olaj, vászon
Everyday56 (11), 2009, 40x70 cm, oil on canvas

14 Mindennap56 (8), 2009, 50x70 cm, olaj, vászon
Everyday56 (8), 2009, 50x70 cm, oil on canvas

15 Kukorica, szója, beton, 2008, 130x180 cm, cm olaj, vászon
Corn, soy, concrete, 2008, 130x180 cm, oil on canvas

16 Tanulmány a Remake-hez, 2007, A4, vegyes technika,
Study for Remake, 2007, A4, mixed media,

17 Remake, 2007, animáció, 24 perc
Remake, 2007, animation, 24 minutes

18 Nagymagyarországos matrica személyautón 2008-ban.
„Great Hungary” decal on a car in 2008.

19 Hóhatár, 2008, A4-es rajzszorozat, vegyes technika
Snow line, 2008, A4 drawing-series, mixed media

20-21 Az '56-os emlékmű leöntve vörös festékkel 2007-ben.
The '56 Memorial Monument stained with red paint in 2007.

22 Kádár üdülője (3), 2008, 90x120 cm cm, olaj, vászon
János Kádár's summer house (3), 2008, 90x120 cm, oil on canvas

23 Kádár üdülője (4), 2009, 110x150 cm, olaj, vászon
János Kádár's summer house (4), 2009, 110x150 cm, oil on canvas

24-25 Puhányok, 2009, videó, 18 perc
Softies, 2009, video, 18 minutes

26 Bezárt intézet, 2009, 130x150 cm, olaj, vászon
Closed institute, 2009, 130x150 cm, oil on canvas

27 Rendőrnnyomozók, 2009, 30x35 cm, olaj, vászon
Detectives, 2009, 30x35 cm, oil on canvas

28 Rendőri biztosítás a 2008-as melegfelvonuláson.
Security at the Gay Pride parade in 2008.

29 Fenyővásár, 2007, 100x150 cm, olaj, vászon
Christmas-tree market, 2007, 100x150 cm, oil on canvas

30 Nemes Csaba és Nemes Tamás, a művész apja és öccse 2008-ban.
Csaba Nemes and Tamás Nemes- the artist's father and brother.

31 Apja neve: Nemes Csaba (Munkások), 2009, 200x200 cm, olaj, vászon
Father's Name: Csaba Nemes (Workers), 2009, 200x200 cm, oil on canvas

32 Apja neve: Nemes Csaba (Zárszámadás), 2009, 120x120 cm, olaj, vászon
Father's Name: Csaba Nemes (Closing accounts in the agricultural cooperative), 2009, 120x120 cm, oil on canvas

33 Apja neve: Nemes Csaba (Roma család új építésű házzal), 2009, 200x200 cm, olaj, vászon
Father's Name: Csaba Nemes (Gypsy family outside their new house), 2009, 200x200 cm, oil on canvas

34 Apja neve: Nemes Csaba (Színpadon), 2009, 30x30 cm, akril, farost
Father's Name: Csaba Nemes (On stage), 2009, 30x30 cm, acrylic on board

Nemes Csaba

(1995–1998 névcsera akció Veress Zsolttal /
name exchange project with Zsolt Veress)
Született / born: 1966, Kisvárdá
Budapesten él és dolgozik / Lives and works at Budapest
Tanulmányok / Education:
1985–1990 Magyar Képzőművészeti Főiskola /
Hungarian Academy of Fine Art

Válogatott egyéni kiállítások / Selected Solo Exhibitions:

2009 Jeden Tag ist 1956, Knoll Galerie Wien
Puhányok-Mindennap56, Knoll Galéria, Budapest

2007 Remake, Kiscelli Múzeum, Budapest
Remake, Pavillon, Wels, Ausztria
Remake, Knoll Galéria, Budapest
Remake, Knoll Galerie, Bécs

2006 Knoll Galerie, Bécs
Afrikai nap, Mücsarnok, Menü Pont projektgaléria, Budapest

2004-2005 Picture-Blog, Knoll Galéria, Budapest (Keserue Zsolttal)

2004 His environment, Knoll Galerie, Wien

2002 Between me and myself, Knoll Galéria, Budapest
Nemes Csaba, Deák Erika Galéria, Budapest

1998 Common Cover, Raum Für Kunst (Publik Appearances-
Steierische Herbst), Graz, Austria / brochure
Szerződésesség, Liget Galéria, Budapest

1997 Folyamatos múlt, ICA-Dunaújváros / kat.

1994 Milieu et L'EGO, Institut Francais, Budapest
(with Balázs Beóthy, Roland Pereszlenyi)

1993 A pénz diszkrét pálya, Bartók 32 Galéria,
Budapest (Veress Zsolttal)

1992 Filmcímek, poszter-projekt, kb. 25 óriásplakát Budapesten

1990 Part, Institut Francais, Budapest (with Zsolt Veress)

Válogatott csoportos kiállítások / Selected Group Exhibitions:

2009 Köztes idő, Dorottya Galéria, Budapest

2008 Revolution I Love You - 1968 in Art, Politics and Philosophy,
International Project Space, Birmingham
Forradalom szeretlek - 1968 a művészetben, a politikában és a
filozófiában, Trafó, Budapest
Revolution I Love You - 1968 in Art, Politics and Philosophy,
CACT - Contemporary Art Center of Thessaloniki
Familienangelegenheiten Kunstverein Ulm, Németország
Ez a város egy távoli bolygó? – Knoll Galéria, Budapest
Mint a mozi – Ludwig Múzeum, Budapest
Rehab – Labor, Budapest
zyklus 3.0 ungar, Stift Lilienfeld, Lilienfeld, Ausztria

2006 Iránypontok - Válogatás Kokas Ignác tanítványainak munkáiból,
Mücsarnok, Budapest
Jegyzet és vázlat, Stúdió Galéria, Budapest

2005-2006 Positioning - In the New ality of Europe: Art from
Poland, the Czech Republic, Slovakia and Hungary, Museum of
Contemporary Art, Tokyo

2004 Unsere neuen Nachbarn, Niederösterreich- Gesellschaft für Kunst und Kultur
Unframed Landscapes, Mile end ecology Pavilion, London
Unframed Landscapes, Galerija Prosinenih Medija, Zagreb, Croatia
Tájékp keret nélkül, ICA-Dunaújváros / kat.

2003 Cruising Danubio, Comonidad de Madrid / cat.

2002 Innen nézve, Ludwig Múzeum, Budapest
Budapest Box, Ludwig Múzeum Budapest
Das ist Kunst, Friedrichshof, Austria / cat.
Házak között, Deák Erika Galéria, Budapest

2000 Média-Modell, Múcsarnok, Budapest
Art Narrative, Knoll Galerie – Wien, Austria
Art Narrative, Knoll Galéria, Budapest
Endless, Deák Erika Galéria, Budapest

1999 The Passion and the Wave, Dolmabahce Palace, 6th Istanbul Biennial /cat.
Kunst der neunziger Jahre in Ungarn, Akademie der Künste, Berlin / cat.
Portrait of the Artist as a Young Man, Emilia Filly Galery, Usty nad Labem, Czech Republik / cat.

1998 Antológia, Ludwig Múzeum, Budapest / kat.
Observatorium, Warsaw, Poland / cat.

1997 Ostranenie, Dessau, Germany (EMARE-program)
Chimera, Aktuelle Photokunst aus Mitteleuropa,
Staatliche Galerie Moritzburg, Halle / cat.
Millecentenárium, Bartók 32 Galéria, Budapest

1996 On Line On Site, CBK-Rotterdam, The Netherland

1995 Kulturabkommen, PBK, Hamburg, Germany / cat.
The Image of Europe, Poster-project, Cyprus / cat.

1994 Übergänge, Passau, Germany / cat.

1993 Polifónia, SCCA-kiállítás, Budapest / kat.

1992 Vier, Horn, Austria / cat.
Knoll Galéria, Budapest

1991 SVB VOCE, Kortárs magyar videóinstalláció, Múcsarnok / kat.

1990 Kunst, Europa 1991, Bremen, Germany/cat.
Common Name Production: Storyboards (Szépfalvi Ágnessel közösen / in collaboration with Ágnes Szépfalvi)

2004 A másik története – Budapest errances, Le Carosse, Paris
Extra-Temporal - Új lapot nyitunk / Turning the page, Kogart, Budapest / cat.

2003 Promenade - Arc en Ciel, Liévin, France
Passage - MAC Sallaumines, France
Extra-Temporal - Cruising Danubio, Comonidad de Madrid / cat.
Extra-Temporal - Prague Biennial, Prague / cat.

2002 Common name - Oh, it's a curator, - rotor - , Graz, Austria
Die Geschichte eines Tages - Transsexual Express, Múcsarnok, Budapest / brochure

2001 Extra-Temporal – Casino 2001, – storyboard, S.M.A.K. Gent, Belgium / cat.
The House of Light - At Home Gallery, Somorja, Slovakia
Le main dans le nuages - Histories Hongroises,
Musee d'art moderne de Lille Metropole, Villeneuve d'Ascq, France / cat.
Tu connais? – Glassbox, Paris
Közös sebesség - Rövid történetek,
Budapest Galéria, Budapest / kat.

2000 The House of Light - Ludwig Project Room, Budapest
Retrospective storyboards - It's amusing to see what money does, ICA-Dunaújváros
Sonntag – Psychedelic, SKUC Galerie, Ljubljana
Carrier – Áthallások, Múcsarnok, Budapest
Carpe diem – Millenium rizikó, Trafó, Budapest

1999 Common name - Young and Serious,-storyboard, Ernst Múzeum, Budapest /cat.
Sonntag – Zeit-Spiel, IFA Galerie, Berlin / cat.
Die Geschichte eines Tages – Tell me more..., Pavel – Haus, Laafeld, Austria

1998 Sonntag - Goethe Institute, Budapest

1997 To see the possibility – The Roundabout, Shed im Eisenwerk, Frauenfeld, Switzerland

1996 Közös sebesség – Sent–I–Mental Blue, Budapest Galéria, Budapest
Common name - Sao Paulo Biennale,
Sao Paulo, Brasil / cat.

Válogatott Bibliográfia / Selected Bibliography:

- **Turai Hedvig:** Kerüljük a romantikát, in: Műértő 2009. május, 6. o.
- **Rózsa Gyula:** Permanens forradalom. Népszabadság, 2009.05.06. 11.o.
- **Maja and Reuben Fowkes:** Reviews - Softies. Time Out Budapest, April 2009, 68. o.
- **Maja and Reuben Fowkes:** In the studio: Csaba Nemes. Time Out Budapest, March 2009, 67.o
- **Kevin Shopland:** Remaking History, Budapest Sun, 24.10.2007
- **Pilinger Erzsébet:** A személyesen innen és túl, Balkon 2007_9, 18-26.o.
- **Földes András:** Rajzfilm készül az októberi zavargásokról, index.hu, 2007.február 21. <http://index.hu/kultur/klassz/nemesanime/>

- **Beőthy Balázs:** A végén az animációhoz lyukadtam ki - Interjú Nemes Csabával, <http://www.exindex.hu/index.php?l=hu&page=3&id=388>
- **Maja and Reuben Fowkes:** Sooner or later, the tanks will appear, <http://www.remake.hu/fowkeseng.htm>
- **Beáta Hock:** Csaba Nemes, Exit Express, Mayo 2007, No.28.
- **Erzsébet Pilinger:** Ferenc Rákóczi II. fährt im Bus, Morgen, 2006 Oktober
- **Ines Gebetsroither:** "Patterns of memory" EIKON 2004/46
- **Augustín Pérez Rubio:** Cruising Danubio, Catalogue, 2004
- **Maja and Reuben Fowkes:** Tájékp keret nélkül Unframed landscapes, Catalogue, 2004
- **Spengler Katalin:** „Amikor érzet a gravitációt”, Műértő 2002 március
- **Tér és Rend,** 2000 december
- **Kovács Ágnes Veronika:** „Rájöttem, hogy lehet ezt könnyedebben is csinálni”, Balkon 2000/10
- **Vályi Gábor:** „Be a múzeumba!”, ÉS, 2000. június 23.
- **Anders Kreuger:** „6th Istanbul Biennial”, Artelier, 1999
- **Die horen-**Zeitschrift für Literatur, Kunst und Kritik, 1999,
- **János Szoboszlai:** "Die zweite Öffentlichkeit"-Kunst in Ungarn im 20. Jahrhundert, 1999
- **Susan Snodgrass:** "Csaba Nemes", Istanbul Biennial Catalogue, 1999
- **Beatrix Ruf:** "Agnes Szepfalvi und Zsolt Veress", ART AT RINGIER 1995/1998 Catalogue
- **János Szoboszlai:** „Súlytalanság”, Balkon, 1998/10
- **Susan Snodgrass:** "Report from Budapest /In a Free State", Art in America, 1998/10
- **János Szoboszlai:** „Folyamatos múlt”, ICA-D Catalogue, 1997
- **Tibor Várnagy:** "Punkt, Loch, Platz, Raum", Chimera Catalogue 1997
- **Suzanne Mészöly:** "Zsolt Veress", 23. Bienen International Sao Paulo Catalogue, 1996
- **János Szoboszlai:** "Csaba Nemes", The Image of Europe KYPRIA 1995
- **András Zwickl:** "Okkupation des Sehens - Csaba Nemes und der öffentliche Raum", Neue Bildende Kunst 1995/6
- **László Beke:** "Kunst, Europa", Kunstverein Bremen Catalogue 1991

Díjak, rezidencia – programok / Prizes, Residences:

- 2003** residence KulturKontakt Wien, Austria
2002 residence Arc en Ciel, Liévin, France
2001 Eötvös Ösztöndíj residence Glassbox, Paris
1998 In and Out of Touch, London, England
1997 EMARE Program Werkleitz Gesellschaft e.w., Tornitz, Germany
1996 Hungarian Academy Rome, Italy
1994 Residence of Salzburg County
1991 26. Internationale Malerwochen in der Steiermark, Graz, Austria

Művek közgyűjteményekben / Works in Public Collections:

Válogatás / Selection

- **Kortárs Művészeti Múzeum** - Ludwig Múzeum, Budapest
- **Kiscelli Múzeum**, Budapest
- **Neue Galerie**, Graz, Austria
- **ICA-Dunaújváros**, Hungary
- **Michael Ringier**, Switzerland
- **Magyar Nemzeti Galéria**, Budapest
- **István Király Múzeum** Székesfehérvár, Hungary
- **MAC Sallaumines**, France

A katalógust kiadja / Publisher:

Knoll Galéria (www.knollgaleria.hu, www.knollgalerie.at)

Szerkesztette / Editor:

Nemes Csaba (www.remake.hu)

Szöveg / Text:

Maja and Reuben Fowkes (www.translocal.org)

Fotók / Photos: Kupcsik Adrián, Nemes Csaba

Fordítás / Translation: Kozma Zsolt

Katalógusterv / Design: Kupcsik Zsuzsa

Nyomda / Printed by: Retrograf Nyomda, Budapest

Köszönet / Thanks to: Hans Knoll, Hunya Krisztina, Kupcsik Adrián, Kupcsik Zsuzsa, Maja and Reuben Fowkes, Pilinger Erzsébet

ISBN 978-963-06-7374-7

Nemes Csaba a Knoll Galériával dolgozik együtt / Csaba Nemes is working with Knoll Galerie (Budapest, Wien)

© Nemes Csaba és a szerzők / Csaba Nemes and the authors 2009

A katalógus létrejöttét támogatta

The catalogue where supported by:

